

Lieta C-771/22**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2022. gada 19. decembris

Iesniedzējtiesa:*Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austrija)***Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2022. gada 17. oktobris

Prasītāja:*Bundesarbeitskammer***Atbildētāja:***HDI Global SE*

[..]

AUSTRIJAS REPUBLIKA**BEZIRKSGERICHT FÜR HANDELSSACHEN WIEN**

[..]

LĒMUMS**LIETA:****Prasītāja**

[..]

Bundesarbeitskammer

[..]

1040 Vīne [Wien]

[..]

Atbildētāja

[..]

HDI Global SE

[..]

[..]

[..]

30659 Hannovere [*Hannover*] [..]

par:

EUR 4500,00 ar procentiem un izdevumiem

I

Uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 267. pantu:

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK, 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumi, kurus ceļotājs ir veicis organizatoram pirms došanās ceļojumā, ir nodrošināti tikai tad, ja ceļojums maksātnespējas dēļ nenotiek, vai arī nodrošināti ir arī tādi maksājumi, kuri organizatoram ir veikti pirms maksātnespējas procesa uzsākšanas, ja ceļotājs ārkārtas apstākļu dēļ iepriekš minētās Direktīvas 2015/2302 12. panta izpratnē atsakās no ceļojuma, pirms ir iestājusies maksātnespēja?
2. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK, 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumi, kurus ceļotājs ir veicis organizatoram pirms došanās ceļojumā, ir nodrošināti, ja ceļotājs ārkārtas apstākļu dēļ iepriekš minētās Direktīvas [..] 2015/2302 12. panta izpratnē atsakās no ceļojuma, pirms ir iestājusies maksātnespēja, tomēr tā būtu iestājusies rezervētā ceļojuma laikā?
3. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK, 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumi, kurus ceļotājs ir veicis organizatoram pirms došanās ceļojumā, ir nodrošināti, ja ceļotājs ārkārtas apstākļu dēļ iepriekš minētās Direktīvas [..] 2015/2302 12. panta izpratnē atsakās no ceļojuma vēl pirms maksātnespējas iestāšanās, bet organizatora maksātnespēja ir iestājusies šo ārkārtas apstākļu dēļ?

[..]

PAMATOJUMS

Atbilstošā Savienības tiesību norma

1. Prejudiciālā nolēmuma tiesvedība palīdzēs noskaidrot šādas direktīvas normas interpretāciju:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK, 17. pants.

Pamatlietas fakti

2. Austrijas patērētājs XY 2020. gada 3. martā noslēdza ar arī Austrijā reģistrēto *Flamenco Sprachreisen GmbH* (turpmāk tekstā – “*Flamenco*”) kā organizatoru kompleksa ceļojuma līgumu par ceļojumu uz Laspalmasu de Grankanāriju [*Las Palmas, Gran Canaria*] no 2020. gada 3. maija līdz 2020. gada 2. jūnijam.

3. Ceļojuma cenu EUR 2656,00 patērētājs pilnībā samaksāja 2020. gada 9. martā. 2020. gada 16. martā patērētājs XY atcēla pie organizētāja *Flamenco* rezervēto ceļojumu, pamatojot to ar valdības aicinājumu palikt mājās, toreizējo 6. pakāpes brīdinājumu par ceļošanu uz Spāniju un tās kaimiņvalstīm, kā arī sava civildienesta pagarināšanu.

Līgumslēdzējas puses bija vienojušās par tiesībām atteikties no ceļojuma ārkārtas apstākļu dēļ, līdz ar to tās bija pamatotas un procesa laikā arī netika apstrīdētas.

4. 2020. gada 20. maijā *Landesgericht Linz* (Lincas apgabaltiesa tika uzsākts maksātnespējas process [...] pret *Flamenco*. Uzņēmums tika slēgts. Pēc galīgās sadales ar 2022. gada 9. jūnija galīgo lēmumu maksātnespēja tika atcelta. Kreditoriem maksātnespējas procesā piešķirtā kvota saskaņā ar sadales rīkojumu bija 51,11 %.

Maksātnespējas administrators 2020. gada 8. jūnijā formāli paziņoja par kompleksā ceļojuma līguma izbeigšanu.

5. Pirmā atbildētāja – *TVA-Tourismusversicherungsagentur GmbH* – [...] kā maksātnespējas administratore prasījumu izvirzīšanas neiespējamības dēļ jau tika atstādināta no procesa. Otrā atbildētāja un turpmāk vienīgā atbildētāja *HDI Global SE* ir *Flamenco* apdrošinātājs. Abi noslēdza apdrošināšanas līgumu par komplekso ceļojumu apdrošināšanu riska segšanai saskaņā ar *Verordnung der Bundesministerin für Digitalisierung und Wirtschaftsstandort über Pauschalreisen und verbundene Reiseleistungen* [Federālās digitalizācijas un ekonomikas izaugsmes centra ministres rīkojuma par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem; turpmāk tekstā – *PRV*] [...] 3. līdz 5. punktā paredzētajiem noteikumiem (vairāk par to 12. punktā).

Piemērojamās Savienības tiesības

6. Normatīvie un administratīvie akti attiecībā uz līgumiem par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, kurus slēdz starp ceļotājiem un uzņēmējiem, tiek saskaņoti dažādās Padomes vai arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvās. Kā pēdējā ir pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK.

7. Iepriekšējā Direktīvā 90/314/EEK, kas šobrīd vairs nav spēkā, 7. pantā būtībā bija noteikts, ka līgumslēdzēja pusei (organizatoram vai pārstāvim) ir jāsniedz pietiekama drošības garantija attiecībā uz iemaksātās naudas atmaksāšanu un patērētāja repatriāciju maksātnespējas gadījumā.

8. Attiecībā uz Padomes Direktīvu 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām 7. pantu jau bija sāka virkne prejudiciālo tiesvedību (saistībā ar šo skatīt 24. punktu un turpmākos punktus):

- 1998. gada 14. maija spriedums lietā C-364/96, *Verein für Konsumenteninformation/Österreichische Kreditversicherungs AG*, ECLI:EU:C:1998:226,
- 1999. gada 15. jūnija spriedums lietā C-140/97, *Rechberger/Austrijas Republika*, ECLI:EU:C:1999:306,
- 2012. gada 16. februāra spriedums lietā C-134/11, *Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG*, ECLI:EU:C:2012:98,
- 16.01.2014. rīkojums lietā C-430/13, *Baradics u.c./QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fiöktelepe un Magyar Állam*, ECLI:EU:C:1998:226, C-430/13

9. Aplūkojamā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem 17. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka organizatori, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, sniedz nodrošinājumu visu to maksājumu atmaksāšanai, ko veikuši ceļotāji vai kas veikti ceļotāju vārdā, ciktāl attiecīgie pakalpojumi nav tikuši sniegti organizatora maksātnespējas dēļ. Ja komplekso ceļojumu pakalpojumu līgumā ir iekļauta pasažieru pārvadāšana, organizatori arī sniedz nodrošinājumu attiecībā uz ceļotāju repatriāciju. Var piedāvāt kompleksā pakalpojuma turpinājumu.

Organizatoriem, kas neveic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, bet pārdod vai piedāvā pārdošanai kompleksus pakalpojumus kādā dalībvalstī vai kas jebkāda veidā šādu darbību vērš uz kādu dalībvalsti, ir pienākums sniegt nodrošinājumu saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Nodrošinājums, kas minēts 1. punktā, ir efektīvs un aptver saprātīgi paredzamas izmaksas. Tas aptver maksājumu summas, ko veic ceļotāji vai kas veiktas ceļotāju vārdā attiecībā uz kompleksi pakalpojumiem, ņemot vērā laikposma ilgumu starp pirmajām iemaksām un galīgajiem maksājumiem un kompleksā pakalpojuma pabeigšanu, kā arī aplēstās repatriācijas izmaksas organizatora maksātspējas gadījumā.

3. Aizsardzību organizatora maksātspējas gadījumā ceļotāji var izmantot neatkarīgi no savas dzīvesvietas, izbraukšanas vietas vai kompleksā pakalpojuma pārdošanas vietas un neatkarīgi no dalībvalsts, kurā atrodas vienība, kas ir atbildīga par aizsardzību maksātspējas gadījumā.

4. Kad kompleksā pakalpojuma sniegšanu ietekmē organizatora maksātspēja, bez maksas ir pieejams nodrošinājums, lai nodrošinātu repatriācijas un, ja vajadzīgs, finansētu izmitināšanu pirms repatriācijas.

5. Par ceļojumu pakalpojumiem, kas nav tikuši sniegti, atmaksāšanu veic bez nepamatotas kavēšanās pēc ceļotāja pieprasījuma.”

10. Jaunāki Tiesas nolēmumi par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksi ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem 17. pantu, cik zināms, nav pieņemti.

Piemērojamās valsts tiesību normas

11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksi ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem 17. pants Austrijā būtībā ir transponēts ar PRV 3. pantu [..].

12. Kopš tā laika PRV 3. pants nemainīgi ir formulēts šādi:

“3. pants. 1. Personas, kam ir tiesības sniegt ceļojumu pakalpojumus, nodrošina, ka ceļotājam tiek atlīdzināti

I jau samaksātie maksājumi (iemaksas un atlikušie maksājumi), ciktāl personas, kam ir tiesības sniegt ceļojumu pakalpojumus, maksātspējas dēļ ceļojuma pakalpojumi netiek sniegti pilnībā vai daļēji vai ja pakalpojumu sniedzējs pieprasa ceļotājam samaksu par tiem,

1. repatriācijai nepieciešamie izdevumi un, ja nepieciešams, izmitināšanas izdevumi pirms repatriācijas, kas radušies ceļojuma organizatora vai, ja iestājas – atbildība par personu pārvadāšanu, saistīto ceļojuma pakalpojumu starpnieka maksātspējas dēļ, un

2. attiecīgā gadījumā izdevumi, kas vajadzīgi kompleksā ceļojuma vai papildu ceļojuma pakalpojuma turpināšanai. [..]”
13. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem turpmāk tekstā – “Direktīva par kompleksiem ceļojumiem”] 12. pants Austrijā būtībā ir ieviests ar *Bundesgesetz über Pauschalreisen und verbundene Reiseleistungen* [Federālā likuma par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem; turpmāk tekstā – “PRG”] 10. pantu [..].
14. PRG 10. pantā ir noteikts:
- “10. pants.
1. Ceļotājs pirms kompleksā ceļojuma sākuma jebkurā brīdī, nenorādot pamatojumu, var izbeigt kompleksā ceļojuma līgumu. Ja ceļotājs izbeidz kompleksā ceļojuma līgumu saskaņā ar šo punktu, organizators var pieprasīt samaksāt atbilstošu un pamatojamu kompensāciju. Kompleksā ceļojuma līgumā var norādīt saprātīgas standarta kompensācijas maksas, kuru apmērs ir atkarīgs no tā, cik ilgi pirms plānotā kompleksā ceļojuma sākuma ceļojuma līgums tiek izbeigts, kā arī no gaidāmajiem izmaksu ietaupījumiem un ienākumiem no ceļojuma pakalpojumu alternatīvas izmantošanas. Ja standarta kompensācijas maksa līgumiski nav noteikta, kompensācijai jāatbilst kompleksā ceļojuma cenai, atskaitot izmaksu ietaupījumus un ienākumus no ceļojuma pakalpojumu alternatīvas izmantošanas. Pēc ceļotāja pieprasījuma organizatoram ir jāpamato kompensācijas apmērs.
2. Neskarot 1. punktā paredzētās līguma izbeigšanas tiesības, ceļotājam ir tiesības izbeigt kompleksā ceļojuma līgumu pirms kompleksā pakalpojuma sākuma, nemaksājot kompensāciju, ja galamērķa vietā vai tās tiešā tuvumā ir izveidojušies nenovēršami un ārkārtas apstākļi, kas būtiski ietekmē kompleksā ceļojuma veikšanu vai personu pārvadāšanu uz galamērķi. Ja ceļotājs izbeidz kompleksā ceļojuma līgumu saskaņā ar šo punktu, ceļotājam ir tiesības uz pilnīgu visu tādu maksājumu atmaksu, kas veikti par komplekso ceļojumu, bet nav tiesību saņemt papildu kompensāciju.
- [..]
4. Ja tiek īstenota iepriekš minētajos punktos paredzētā līguma izbeigšana, ceļojuma organizatoram nekavējoties, tomēr ne vēlāk kā 14 dienu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums par līguma izbeigšanu, ir jāatlīdzina ceļotājam visas summas, ko par komplekso ceļojumu ceļotājs ir samaksājis pats vai kas ir samaksātas viņa vārdā, no kurām, ciktāl izbeigšanas tiesības ir īstenotas atbilstīgi 1. punktam, tiek atskaitīta minētajā punktā paredzētā kompensācija.”

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

15. Šim jautājumam ir nozīme šajā tiesvedībā, jo patērētājs ir izbeidzis ceļojuma līgumu pirms ceļojuma uzsākšanas un pēc tam ceļojuma organizators ir kļuvis maksātnespējīgs.

16. Prasītāja uzskata, ka no Direktīvas par kompleksiem ceļojumiem 17. panta aizsardzības mērķa izriet, ka pat šādos gadījumos ceļotājam ir tiesības uz aizsardzību maksātnespējas gadījumā. It īpaši to varot izsecināt no 39. apsvēruma, pamatojoties uz šo formulējumu: “būtu pilnībā aizsargāti”. Līdz ar to cēloņsakarība nedrīkstētu būt noteicoša. Ja ceļotājs izbeigtu līgumu, piemēram, tāpēc, ka medijos būtu uzzinājis par draudošo maksātnespēju, tad līguma izbeigšanai nebūtu piemērojama aizsardzība maksātnespējas gadījumā.

17. Atbildētāja uzskata, ka šis jautājums esot jārisina tikai valsts tiesību līmenī. Turklāt direktīvas formulējums liecina par labu cēloņsakarībai. Maksātnespējai tāpat ir jābūt par iemeslu tam, ka ceļojuma pakalpojums netiek sniegts vai tiek sniegts nekvalitatīvi.

18. Gan valsts tiesību, gan Savienības tiesību normu formulējums, kurā izmantoti tādi vārdi kā “ja”, “ciktāl”, “dēļ”, liecinot par cēloņsakarību; tādējādi uz tiesībām uz kompensāciju, kas tiek izvirzītas uz līguma izbeigšanas pamata pirms maksātnespējas iestāšanās, nebūtu attiecināma aizsardzība maksātnespējas gadījumā. Šādi tas nav noteikts ir Direktīvas par kompleksajiem ceļojumiem 39. apsvērums, kurā izvilkuma viedā ir teikts: “Dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ceļotāji, kas iegādājas komplekso pakalpojumu, būtu pilnībā aizsargāti organizatora maksātnespējas gadījumā. Dalībvalstīm [...] būtu jānodrošina, lai tie sniegtu nodrošinājumu, ka to maksātnespējas gadījumā ceļotājiem tiks atlīdzināti visi viņu vai viņu vārdā izdarītie maksājumi un [...] ceļotājiem tiks nodrošināta repatriācija.” Šādu skatījumu atbalsta augstais patērētāju aizsardzības līmenis ES (LESD 114. panta 3. punkts un 169. pants Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. pants).

19. Jautājums par aizsardzības apmēru maksātnespējas gadījumā jau tika izskatīts ar dalībvalstīm Komisijas darbseminārā [...]. No vienas puses, Komisija norāda, ka likumdevēja nodoms nebija mazināt garantiju, grozot tekstu [...]. Padomes Direktīvas 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām 7. pantā vēl tiek izmantots formulējums “maksātnespējas gadījumā”, turpretī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem 17. panta formulējums ir: “ciktāl attiecīgie pakalpojumi nav tikuši sniegti organizatora maksātnespējas dēļ”. No otras puses, saskaņā ar Komisijas nostāju nevajadzētu pastāvēt viennozīmīgām prasījuma tiesībām, ja līgums ir izbeigts pirms maksātnespējas iestāšanās [...].

20. Attiecībā uz agrāko juridisko situāciju Tiesa 2012. gada 16. februāra spriedumā lietā C-134/11, *Blödel-Pawlik/HanseMerkur Reiseversicherung AG* [...], jau nosprieda, ka Padomes Direktīvas 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par

kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām 7. panta pamatmērķis ir “nodrošināt patērētāja [...] iemaksāto naudas summu atmaksāšanu [...] maksātnespējas gadījumā”. Turklāt “šī garantija [...] nav saistīta ne ar kādu īpašu nosacījumu saistībā ar tūrisma organizatora maksātnespējas iemesliem” (skat. iepriekš 20. un turpmāko punktu).

21. Jau 1999. gadā Tiesa lietā C-140/97, *Rechberger/Austrijas Republika* [...], nosprieda, ka Padomes Direktīvas 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām 7. pantā “ir ietverts uz veiksmīgu rezultātu orientēts pienākums nodrošināt kompleksā ceļojuma dalībniekiem tiesības uz iemaksātās summas atmaksāšanu [...] tūrisma organizatora maksātnespējas gadījumā”.

22. Tomēr 1998. gada 14. maija spriedumā lietā C-364/96, *Verein für Konsumenteninformation/Österreichische Kreditversicherungs AG* [...], Tiesa nosprieda, ka “Direktīvas [Padomes Direktīvas 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs)] 7. panta mērķis ir aizsargāt patērētājus no riskiem, kas izriet no organizatora maksātnespējas”.

23. Līdz ar to rodas ar interpretāciju saistīts jautājums par to, vai uz tiesībām uz kompensāciju, kas izriet no kompleksā ceļojuma līguma izbeigšanas pirms maksātnespējas, ir attiecināma aizsardzība maksātnespējas gadījumā, ja šī maksātnespēja ir iestājusies vēlāk. Citiem vārdiem sakot, ir jānoskaidro, vai ir jāpastāv cēloņsakarībai starp maksātnespēju un ceļošanas pakalpojuma nesniegšanu vai nekvalitatīvu sniegšanu.

Par otro prejudiciālo jautājumu

24. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, tad šis jautājums ir nozīmīgs, jo šīs lietas apstākļos maksātnespējas process tika uzsākts regulārā ceļojuma laikā.

25. Ņemot vērā patērētāju aizsardzības nozīmi Eiropā, fakts, ka patērētājam izskatāmajā gadījumā, iespējams, būtu bijušas tiesības uz aizsardzību maksātnespējas gadījumā, ja viņš būtu devies ceļojumā, bet ne tad, ja viņš pamatoti izbeigtu ceļojuma līgumu, neveicina iecerētā mērķa sasniegšanu.

26. Tāpēc ir jānoskaidro ar interpretāciju saistīts jautājums par to, vai šādā gadījumā ir jāmaksā kompensācija, kas izriet no aizsardzības maksātnespējas gadījumā.

Par trešo prejudiciālo jautājumu

27. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, tad šis jautājums ir nozīmīgs, jo līguma izbeigšanas un netieši arī maksātnespējas iemesls ir viens un tas pats ārkārtas apstāklis – Covid-19 pandēmija. Tā ka pandēmijas dēļ ļoti daudz līgumu tika izbeigti, *Flamenco* kļuva maksātnespējīga.

28. Prasītāja uzskata, ka patērētāja līguma izbeigšanas tiesības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem 12. pantu vairs nav īstenojamas, jo ceļotājam ārkārtas apstākļu izraisītas maksātnespējas gadījumā jāreķinās ar to, ka viņš varētu nebūt aizsargāts. Jo smagāki ir ārkārtas apstākļi, jo lielāks ir ceļojuma organizatora maksātnespējas risks. Ja maksātnespēja iestātos un līgums tiktu izbeigts viena un tā paša ārkārtas apstākļa dēļ, tad no patērētāja viedokļa būtu prātīgāk nevis izmantot līguma izbeigšanas tiesības, bet gan nogaidīt maksātnespējas iestāšanos.

29. Tādēļ ir jānoskaidro ar interpretāciju saistīts jautājums par to, vai tad, ja līguma izbeigšana un ceļojumu organizatora maksātnespēja ir vismaz netieši saistīta – tiktāl netieši, ka abu iemesls ir viens un tas pats ārkārtas apstāklis –, uz kompensācijas tiesībām ir attiecināma aizsardzība maksātnespējas gadījumā.

[..]

Vīnē, 2022. gada 17. oktobrī

[..]